

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นพฤหัสบดีที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ อีจเลาะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เราทั้งหลายต้องเอาปัญญานำชีวิต พวกเขามีปัญญาสัมมาทิฐิ ไม่ใช่เอาความไม่รู้
ไม่เข้าใจนำชีวิต เพื่อมาเอาความถูกต้องนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต ยกเลิกสิ่ง
มันไม่ถูกต้องที่มันเป็นตัวเป็นตน ที่พาเราทั้งหลายเวียนว่ายตายเกิด เป็นกระบวนการ
แห่งการเวียนว่ายตายเกิด

เราทั้งหลายนะเอาความไม่รู้ไม่เข้าใจนำชีวิต

มันเป็นกระบวนการของการเวียนว่ายตายเกิด มันเป็นสัตยาตญาณที่มันเป็น
นิติบุคคล มันเป็นตัวเป็นตน เพราะทุกอย่างนั่นมันคือเหตุคือปัจจัย มันเป็นกรรม
มันเป็นกฎของกรรม เป็นผลของกรรม เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี

เอาธรรมนำชีวิตทุก ๆ คน เพื่อเราทั้งหลายจะได้มีหลักการมีอุดมการณ์
อุดมธรรม เพื่อเป็นศีล เป็นสมาธิ เป็นปัญญา เป็นพระธรรม เป็นพระวินัย เป็นธรรม
เป็นธรรมนุญเป็นรัฐธรรมนุญ เพื่อมาปฏิบัติตนเองเพื่อปกครองตนเอง ปกครองคนอื่น

ปัญญาสัมมาทิฐิเป็นคุณเป็นประโยชน์ต่อหมู่มวลมนุษย์ทุก ๆ คน

เราทั้งหลายจะเป็นมนุษย์ได้เพราะสัมมาทิฐิพร้อมทั้งเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ ถ้าเราติดเราหลงเราก็เข้าสู่ภาคบำบัด ผู้ที่ยังเป็นเสขบุคคลอยู่ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ขีณาสพ ชื่อว่ายังเป็นผู้หลงอยู่ก็ต้องเข้าสู่ภาคปฏิบัติ

เรารู้เราเข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัยเราก็เข้าสู่ภาคบำบัด เพราะไม่มีใครชักคนเลย อยู่เหนือกฎแห่งกรรม ปัจจุบันนี้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะอดีตทุกคนก็ปฏิบัติไม่ได้ เพราะมันผ่านมาแล้ว อนาคตก็ยังไม่ถึง

ปัจจุบันนะถึงเป็นวาระแห่งการประพฤติการปฏิบัติ ปัจจุบันถึงเป็นวาระแห่งชาติที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกพวกเราทั้งหลายว่าปัจจุบันนี้เป็นการประพฤติการปฏิบัติของเรา

เพราะเราทั้งหลายจะได้หยุดสังขตญาณหยุดกรรม เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั่นคือกรรม คือกฎแห่งกรรม เพราะธรรมทั้งหลายนั้นเกิดจากกรรมเกิดจากเหตุปัจจัย มันเป็นกระบวนการของเหตุของปัจจัย

เราทั้งหลายต้องหยุดกรรมหยุดสังขตญาณด้วยความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ

ปกติเราจะเดินทางต้องอาศัยปลีแข้งซ้ายขวาของเราในการเดินทาง เราทั้งหลายถึงจะเดินทางได้

เราต้องเอาเทคโนโลยีมาใช้มาปฏิบัติ เพื่อให้ไม่เนิ่นช้า เทคโนโลยีนั้นก็ให้แก่ธรรมบุญ เราเข้าใจเรื่องธรรมบุญ ธรรมบุญนั้นจะหยุดความเป็นนิติบุคคลตัวตน ที่มันเป็นสังขตที่เป็นนิติบุคคลตัวตน

เราจะหยุดตัวตนได้ก็ต้องมาจากเหตุมาจากปัจจัย เราทั้งหลายต้องปฏิบัติเหตุปฏิบัติปัจจัยให้ถูกต้องด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ จึงต้องเอาธรรมนำชีวิต

พระธรรมพระวินัยสิกขาบทน้อยใหญ่ให้พวกเราทั้งหลายรู้ว่าเป็นข้อวัตรข้อปฏิบัติเป็นหลักการเป็นอุดมธรรมเป็นธรรมนุญ

ชีวิตของเราหมุนไปเหมือนนาฬิกาด้วยความเห็นถูกต้อง ความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง

พระธรรมพระวินัยเป็นอุปกรณ์เหมือนรถเหมือนเครื่องบินเหมือนเรือนะ เพื่อจะนำเราทั้งหลายไปจุดหมายปลายทาง จุดหมายปลายทางของเรานั้นคือ พระนิพพานนะ

พระนิพพานนั้นอยู่ที่เราทั้งหลายมีสัมมาทิฐิ มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง

พระนิพพานคือพระธรรมคือพระวินัยที่เราเข้าใจแล้วปฏิบัติให้ถูกต้อง

พระนิพพานนี้ต้องอยู่กับเราตั้งแต่ปัจจุบัน เราทั้งหลายต้องพากันประพฤติพากันปฏิบัติ เข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตายนะ

เมื่อปัจจุบันเรายังไม่มีพระนิพพาน เมื่อเราตายไปแล้วเราจะได้พระนิพพานได้อย่างไรละ

การประพฤติการปฏิบัติถึงต้องรู้เข้าใจ เมื่อรู้เข้าใจแล้วทุกคนมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายถึงจะปลอดภัยด้วยความรู้ความเข้าใจที่เป็นสัมมาทิฐิ

เพื่อเราทั้งหลายจะได้เอาความถูกต้องนำชีวิต เอาศีลนำชีวิตด้วยความตั้งใจ ด้วยเจตนา เราทั้งหลายถึงต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ด้วยศีลนะ ต้องลงรายละเอียดเรื่องศีล ต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในเรื่องศีล

การประพฤติการปฏิบัติที่เป็นสัมมาทิฐิ เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณเปรียบเสมือน แสงสว่าง ความรู้ความเข้าใจนี้มันจะไม่ลืมเปรียบเสมือนความมืดกับความสว่าง เมื่อรู้เข้าใจมันมีปัญญา มันก็สว่าง เมื่อเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็มีมืดนะ

ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้นคือความมืด ความรู้ความเข้าใจคือแสงสว่าง

มนุษย์เราก็คงต้องมีตาทั้งสองอย่าง ตาเนื่อตาหนังที่เป็นจักขุของส่วนร่างกาย

มนุษย์เราก็คงต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ มีตาปัญญา รู้แจ้งในธรรมในในสภาวะธรรม รู้เรื่องกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมเรื่องผลของกรรม มนุษย์เราทั้งหลายจะได้รู้ทุกข รู้เหตุเกิดทุกข รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข

มนุษย์เราทั้งหลายต้องเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตายนะ

ประพฤติปฏิบัติตัวเองให้สมบูรณ์ทั้งอย่างต้นอย่างกลางอย่างละเอียดให้สมบูรณ์

ชีวิตของเราทั้งหลายถึงต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะเป็นชีวิตที่เพอร์เฟค เป็นชีวิตที่ดีที่ถูกต้อง เป็นชีวิตที่เข้าสู่รุ่งอรุณ เข้าสู่ธรรม เข้าสู่ปัจจุบันธรรม

มนุษย์เราทั้งหลายต้องพากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา เอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ ไม่ได้ เพราะมันตกอยู่ในสังขตญาณ ถึงแม้ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันจะสลายสลายลง มีความสุขความสะอาดความสบาย สิ่งเหล่านั้นเราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกพวกเราทั้งหลายว่า เราต้องมารู้แจ้ง
ทั้งทางโลก รู้แจ้งทั้งทางธรรม เราต้องรู้สภาวะธรรม รู้จักความเป็นประภัสสร
ทั้งทางโลกทางธรรม ว่าสิ่งทั้งหลายมันไม่จบ เพราะพูดถึงเรื่องรูปมันก็ไม่จบ เวทนา
สัญญา สังขาร วิญญาณ มันไม่จบ ลากยศสรรเสริญมันไม่จบนะทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว
ที่เป็นชั่วบวกชั่วลบที่ทางแพทย์ทางหมอพูดกับว่าเป็นโรคไบโพล่า มันเป็นอารมณ์
เหวี่ยงไปเหวี่ยงมา มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

เราทั้งหลายต้องรู้จักว่าสิ่งทั้งหลายมันไม่จบ

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายต้องเข้าถึงปิติเข้าถึงสุขเข้าถึงเอกัคคตาตั้งแต่ยังไม่ตาย
นี่แหละ

เราทั้งหลายต้องดับทุกข์ให้ตัวเองด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะเอาความหลงนำ
ชีวิตมันก็มีสุขนะ แต่สุขเพราะความหลงมันก็ไม่ถูกต้อง เพราะมันยังเวียนว่าย
ตายเกิด เพราะทุกอย่างมันเป็นกับดัก

เมื่อมันมีความเกิดมันก็ต้องมีความแก่ มีความเจ็บ มีความตาย มันเป็นกรรม
เป็นกฎแห่งกรรม เป็นผลของกรรม

เราต้องรู้เข้าใจเราทั้งหลายต้องเห็นภัยในกฎแห่งกรรมในผลของกรรม

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจต้องเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตาย อย่างรอให้
ตายไปจึงจะเข้าถึงพระนิพพาน ต้องเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตาย

เราคิดดูสิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมี ท่านตรัสรู้
วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำวิสาขปุณณมีได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าเข้าถึงพระนิพพานอย่างสมบูรณ์

ใจท่านเข้าถึงพระนิพพาน วาจาภิรียมารยาทอาชีวะที่ยกเลิกวิภวสงสารแล้วนะ
ท่านเข้าถึงพระนิพพาน แต่ร่างกายของท่านยังมีอายุขัยเพราะอายุขัยของร่างกาย

ท่านสมัยนั้น ๓๙ ปี ๓๙ พรรชานะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเข้าถึง
พระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตายนะ

เมื่อท่านยังทรงธาตุทรงชั้นธัญญ์ จิตใจของท่านก็เป็นพระนิพพานนะ ด้วยปัญญา
สัมมาทิฐิ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม
เป็นธรรมนุญ

เราทั้งหลายอย่าไปคิดว่าพระนิพพานเป็นเรื่องของอนาคต

เรามาคิดดูดี ๆ สิ ไม่มีใครถึงอนาคตหรอก ทุกอย่างก็จะเป็นปัจจุบัน
อยู่อย่างนี้แหละ อดีตก็คือปัจจุบันนี้แหละ ฐานของอนาคตก็คือปัจจุบันนี้แหละ

ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญ เราทั้งหลายต้องเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่สรีระร่างกาย
ยังมีลมปราณ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เมื่อรู้เข้าใจแล้ว เราทั้งหลายก็จะดับทุกข์ได้
อยู่ทุกหนทุกแห่ง เราทั้งหลายจะเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เรารู้เข้าใจ เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก มันก็เท่าเท่านั้น เราอยากได้น้อย
มันก็ไม่น้อยมันก็เท่าเท่า

ความรู้ความเข้าใจคือรู้ความจริงรู้เหตุรู้ปัจจัย เพราะเราเข้าใจ เราต้องเข้าถึง ความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญา รู้แจ้งเห็นจริงในธรรม ในสภาวะธรรม

เราทั้งหลายเราจะหยุดวิภวสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ มีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตาย

เมื่อพระนิพพานเรายังไม่สมบูรณ์ เราก็มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ การปฏิบัติ เพื่อให้สมบูรณ์ด้วยทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ

ศีลนี้แหละถึงเป็นพื้นเป็นฐานแห่งการประพฤติการปฏิบัติ

ศีลนี้เป็นพื้นเป็นฐาน ศีลนี้เป็นสิ่งที่รองรับพระนิพพานนะ เพื่อลงรายละเอียด ของศีล ทั้งอย่างต้น อย่างกลาง อย่างละเอียด

การประพฤติการปฏิบัติเราทั้งหลายถึงแน่นมาที่ตัวเรา ยกเลิกความหลง ยกเลิก ความเพลิดเพลีน ยกเลิกความประมาท แน่นมาที่ตัวเรา

ศีลทั้งหลายมันเป็นการยกเลิกการเวียนว่ายตายเกิด ยกเลิกโลกธรรม การรักษาศีลนี้ถึงไม่รักษาเพื่อตัวเพื่อตนเพื่อโลกธรรม

เราต้องรู้เข้าใจในการรักษาศีล เราทั้งหลายถึงจะเข้าถึงวิสุทธิของศีล วิสุทธิอินทรีย์ คือสำรวจในตาหูจมูกลิ้นกายใจ

เราต้องรู้เข้าใจมีปิติให้เต็มที่มีความสุขให้เต็มที่มีเอกัคคตาให้เต็มที่ เพราะศีลนี้
มันเป็นพื้นเป็นฐานของพระนิพพาน

การประพฤติการปฏิบัติต้องติดต่อกันเนื่องด้วยความสุขด้วยปิติด้วยเอกัคคตา
ด้วยความไม่ประมาท ด้วยการเห็นภัยในวัฏฏสงสาร

การรักษาศีลการปฏิบัติถึงยกเลิกโลกธรรม ไม่ปฏิบัติเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ชีวิตของเราทุกคนต้องมุ่งตรงไปสู่พระนิพพาน ปัจจุบันก็ต้องเป็นพระนิพพาน

เราทั้งหลายไม่ต้องไปคิดเหมือนแต่ก่อนนะ บำเพ็ญบารมีเพื่่ออนาคต
คือพระนิพพาน

พระนิพพานต้องอยู่ในปัจจุบันนี้แหละ บุคคลเมื่อยกเลิกตัวตนเมื่อไหร่มันก็มี
ความสุขทันทีที่มีความดับทุกข์ทันที

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าเรารู้จักเจ้าเสียแล้ว เจ้าที่เป็น
วัฏฏสงสารที่เป็นนิติบุคคลตัวตนนะ เราต้องรู้เข้าใจเรื่องพระนิพพานอย่างนี้

เราทั้งหลายอย่าเอานิพพานเป็นตัวเป็นตน เพราะพระนิพพานคือสภาวะธรรม
เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ เป็นศีลบริสุทธิ์คุณ เป็นสมาธิบริสุทธิ์คุณ เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ
เป็นการทำความดีเพื่อความดีไม่หวังอะไรตอบแทน

เรียนหนังสือก็เพื่อเรียนหนังสือ เพื่อมีความสุขในการเรียนหนังสือไม่หวังอะไร
ตอบแทน ทำงานก็เพื่องานเพื่อมีความสุขในการทำงานไม่หวังอะไรตอบแทน
ทำอย่างนี้ชีวิตของเราถึงจะเป็นพระนิพพาน เพราะยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ชีวิตของเราทั้งหลายถึงจะเข้าถึงความดับทุกข์ เข้าถึงธรรมเข้าถึงปัจจุบันธรรม
เข้าถึงธรรม เข้าถึงธรรมบุญ เข้าถึงรัฐธรรมบุญ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียงเพียงพอ

เราทั้งหลายต้องพากันรู้พากันเข้าใจ อย่าไปหลงมกมายเอาความหลงนำชีวิต
เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต ต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง
ปฏิบัติถูกต้อง

เราทั้งหลายไม่ต้องไปเอาความสุขจากความหลง ไม่ต้องไปเอาความสุขจากการ
ไม่รู้ไม่เข้าใจ มันเป็นการสร้างภพสร้างชาติด้วยการไม่รู้ไม่เข้าใจ มันไม่เป็นประโยชน์
ทั้งตัวเอง ไม่เป็นประโยชน์ทั้งคนอื่น มันเป็นการเบียดเบียนตนเอง เบียดเบียนคนอื่น

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ จะได้หยุดสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพื่อเอาธรรมนำชีวิต
เอาธรรมบุญนำชีวิต เราทั้งหลายเข้าถึงพระนิพพานได้ก็เพราะความรู้ความเข้าใจ
มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

ท่านพุทธทาสภิกขุเป็นคนดีของโลก เป็นผู้มียปัญญาของโลก เป็นผู้ปฏิบัติดี
ปฏิบัติชอบ ท่านถึงพูดจากสัมมาทิฐิ พูดจากความเห็นถูกต้องความเข้าใจถูกต้อง
พูดจากพระนิพพานว่า

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง	เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แววชน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน	ย่อมเสียที่ ที่ตน ได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ	ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
เพราะทำถูก พูดถูก ทุกเวลา	เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
ใจสกปรก มีดมัว และร้อนร้าว	ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง

เพราะพุดผิด ทำผิด จิตประวิง แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
 คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก จงรีบยก ใจตน รีบชวนชวาย
 ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ฯ

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิมีปัญญา เข้าสู่ภาคประพตติภาคปฏิบัติ

ในชีวิตประจำวันของเรานี้ เราทั้งหลายจะได้มีศีลบริสุทธิ์คุณ มีปัญญาบริสุทธิ์คุณ
 เพื่อเป็นปฏิภาณในการประพตติภาคปฏิบัติ

เราทั้งหลายจะได้หยุดความเป็นนิติบุคคลตัวตนเราจะไม่ได้ย่ำต๊อก
 อยู่ในความหลง ในความเป็นนิติบุคคลตัวตน

ชีวิตของเราจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม จะเป็นพระนิพพานในปัจจุบันนี้แหละ
 ไม่ต้องรอถึงชาติหน้า เอาชาติปัจจุบันนี้แหละ

ถึงจะมีการเวียนว่ายตายเกิดหลายล้านชาติชีวิตของเรามันก็เนื่องมาจากปัจจุบัน
 นี้เอง ปัจจุบันจะเป็นฐานในการประพตติภาคปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องจับหลักให้ได้จับประเด็นให้ได้ ถ้าเอาตัวตนเป็นที่ ตั้ง
 ก็คือเอาความไม่ถูกต้องเอาความมีดนะ

ความไม่รู้ไม่เข้าใจ ชีวิตของเรามีตาก็มีแต่ตาเนื้อตานั้นไม่มีตาปัญญา

เอานิติบุคคลตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่รู้เข้าใจ มันก็เหมือนตาบอดทั้งหลายคลำช้างนะ

ความไม่รู้เข้าใจองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสเหมือนตาบอดทั้งหลายพากันคลำช้างนะ เพราะตาเคื่อบอดเคื่อไม่เห็นทุกซีกส่วนของช้าง เคื่อไปคลำที่ไหนเคื่อก็ว่าช้างเหมือนสิ่งนั้น ๆ นะ

เราต้องรู้เข้าใจ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม

ความเกิดความแก่ความเจ็บความตายมันก็เป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราตกอยู่ในกฎแห่งกรรม ตกอยู่ในสังขตญาณที่เป็นนิติบุคคลตัวตน

เราทั้งหลายถึงจะเรียนศึกษาจบปริญญาเอก จบ ปธ.๙ เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเราก็ไม่พ้นสังขตญาณที่มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

เราทั้งหลายถึงต้องมารู้เข้าใจ เราต้องเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ปัจจุบันด้วยความตั้งใจด้วยเจตนา ไม่ต้องรอนิพพานชาติหน้า เพื่อทำสถิติสัมปชัญญะของเราให้สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะในปัจจุบัน

เราประพฤติปฏิบัติเพื่อดับไม่เหลือเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่สรีระร่างกายยังมีลมปราณอยู่ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนะเมื่อมันผ่านไปแล้วเราเอากลับคืนมาไม่ได้นะเมื่อวานนี้เราเอากลับคืนมาไม่ได้ พ่อแม่ปู่ย่าตายายของเราก็ตายไปจากไปเราก็คือเอากลับคืนมาไม่ได้ ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญในการประพฤติการปฏิบัติ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงให้พากันรู้เข้าใจอย่าไปเพลิดเพลिन อย่าไปประมาท ให้เน้นที่ปัจจุบันเพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมถึงเป็นบริสุทธิ์เบื้องต้นท่ามกลางถึงที่สุด

ให้มีปีติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพุติการปฏิบัติ เราจะได้ก้าวด้วยปีติ
สุขเอกัคคตาในการประพุติการปฏิบัติ เพื่อให้สมบูรณ์ทุก ๆ คนนะ ด้วยความเข้าใจ
ด้วยความไม่ประมาท

การประพุติการปฏิบัติของเราในปัจจุบันต้องเป็นนิพพาน เพื่อเป็นพื้นเป็นฐาน
เบื้องต้นคือศีล ท่ามกลางคือตั้งมั่น ยกเลิกนิ वर्ณทั้ง ๕ ยกเลิกอคติทั้ง ๔ ตั้งมั่น
เป็นปฏิปทาด้วยปัญญาที่ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท

ชีวิตของเราจะได้ก้าวไปด้วยความดี เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง
ปฏิบัติสมควร ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์

เราทั้งหลายต้องเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตาย

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ ตัวเราก็มีความทุกข์คนอื่นก็มีความทุกข์

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมั่นไม่ถูกต้อง มันเป็นชีวิตที่ไม่ถูกต้อง เป็นชีวิตที่ไม่สวยงาม
งดงาม มันเป็นการทำลายตัวเองไปในตัวด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เชื่อว่าเป็นผู้ไม่งาม
ในเบื้องต้น ไม่งามในท่ามกลาง ไม่งามในที่สุด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่า เราทั้งหลายต้องงามในเบื้องต้น
งามในท่ามกลาง งามในที่สุด ด้วยความงามความสง่างามนะ

เราทั้งหลายยกเลิกตัวตนนะ การยกเลิกตัวตนก็เหมือนแต่ก่อนเราแบกภูเขานะ
ภูเขามันหนัก เหมือนเรายกเลิกมันก็เบา

ความรู้ความเข้าใจมันจะโปร่งโล่งเหมือนคนเป็นหวัดคัดจมูก น้ำมูกไหลนี้แหละ เมื่อเรายกเลิกตัวตนมันก็โปร่งว่างเบาสบาย ความเครียดมันก็ไม่มี เพราะตัวตนมันคือ ความเครียดนะ เพราะตัวตนมันคือความทุกข์

ตัวตนที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าบอกว่า มันเหมือนทะเลที่ไม่อึดด้วยน้ำ มหาสมุทรไม่อึดด้วยน้ำ เป็นไฟไม่อึดด้วยเชื้อ มันบกพร่องอยู่เป็นนิจ มันเป็นทุกข์อยู่ตลอดเวลาตลอดกาลตลอดเวลา

มนุษย์เราทั้งหลายนะเป็นผู้ประเสริฐ ต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายถึงจะดับทุกข์ได้อยู่ทุกหนทุกแห่ง ใครอยู่ที่ไหนเข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติกฎปฏิบัติ มันก็เป็นการดับทุกข์อยู่ทุกหนทุกแห่ง ด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยศีลสมาธิปัญญา

ผู้ที่อยู่ในเมืองหลวงในปริณทลของเมืองหลวงก็ดับทุกข์ที่นั่น

ผู้อยู่ที่อยู่ต่างจังหวัดอยู่ที่ไหนรู้เข้าใจทุกคนก็เข้าสู่ภาคประพฤติกฎปฏิบัติ อยู่ที่ปัจจุบันนี้แหละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ต้องเข้าถึงพระธรรมเข้าถึงพระวินัย เข้าถึงข้อวัตรข้อปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องมารู้แจ้งโลกรู้แจ้งธรรม เราต้องมารู้จักพระนิพพานปฏิบัติให้ถูกต้อง

เราไม่เข้าใจเราก็พากันไปแก้ที่ปลายเหตุ เราจะไปพระนิพพานด้วยตัวด้วยตน

พระนิพพานมันยากเลิกตัวตน เราต้องรู้เราต้องเข้าใจ

เราคิดดูดี ๆ นะ ผู้มีปัญญาทั้งหลายผู้แก่เรียนมากทั้งหลาย ถ้าเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็มีทุกข์อยู่เหมือนกับผู้ที่ไม่ได้เรียน หรือมีความทุกข์อยู่เหมือนกับผู้ที่ยากจนทางวัตถุ มันก็ทุกข์พอ ๆ กันนั่นแหละ

ผู้แก่เรียนทั้งหลายผู้มีปัญญาทั้งหลายต้องเอาความสงบเอาปัญญาให้เสมอกัน

ศีลสมาธิปัญญา ๓ อย่างนี้ต้องเสมอกัน เป็นบริสุทธิคุณ

ถ้าอย่างนั้นนะเราจะไปอาศัยแต่เทคโนโลยีภายนอก เราไปแก้ตั้งแต่ปลายเหตุ ไปพึ่งตั้งแต่ความหลงไป พึ่งตั้งแต่เคมีบำบัดนะ ไปพึ่งตั้งแต่ยานอนหลับนะ

เราคิดดูดี ๆ สิ ถ้าความสงบกับปัญญาของเราไม่สมดุล ถึงเราจะรวยมาก มีปัญญามาก เราก็ยังสู้หมาสู่วัวสู้วัวไม่ได้ พวกหมาพวกไก่พวกวัวพวกควาย ถ้ามันได้กินอิ่มมันก็นอนหลับสบาย พวกหมาพวกไก่พวกวัวพวกควายมันไม่ได้กินยานอนหลับนะ

สรุปใจความที่กล่าวมานะ ให้พวกเราทั้งหลายมีสัมมาทิฐิ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง มีความสุขมีปิติมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เข้าถึงธรรม เข้าถึงปัจจุบันธรรม เข้าถึงพระนิพพาน ด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะไม่ระหกระเหินเวียนว่ายตายเกิดด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ
